

ere, har man dermed indrømmet Polarimeterets Fortræffelighed fremfor Standardprøverne.

Saa vender jeg mig til Spørgsmaalet om De danske Sukkerfabrikker. Jeg maa i Tilslutning til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) sige, at jeg er bleven noget forbavset over det ærede Medlems Stilling nu i Sammenligning med hans Stilling ved 1ste Behandling. Den Gang var det ærede Medlem i ganske udpræget Grad De danske Sukkerfabrikkers Talsmand. Han har ikke været det i samme Grad i Dag. Der er sket en Ændring i hans Optræden. Nu er det mere Sukkerroedyrkerne, der skulle tages under Armen! Lad os se, hvorledes det staar for de to Parter og først for De danske Sukkerfabrikker; selv med nogen Fare for at komme i Spektakel med den højtærede Formands Klokke, maa jeg maa-ske alligevel have Lov til at komme ind paa Sukkerfabrikernes Regnskab — jeg skal gøre det meget kort. Disse Regnskaber ere i høj Grad oplysende. Jeg trækker dem frem for at vise, at der ikke fra vor Side kan tænkes nogen som helst Grund til at tage med blødere Haand paa De danske Sukkerfabrikker, end der er gjort her. Jeg er i Besiddelse af De danske Sukkerfabrikkers Regnskaber for de sidste 20 Aar, fra 1887 til Dato og har gennemgaaet dem og taget Ekscerpt af dem. Jeg skal give nogle enkelte Tal. De have fem forskellige Fonds opførte paa Regnskabet, og dem ville alle Mennesker ellers trække sammen under eet og kalde Reservefonden. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne Navne. Det er Navne, som enhver, naar vi tage Regnskabet frem, kun vil kalde forskellige Former for det samme, nemlig Reservefonden. Naar vi trække disse 5 Fonds sammen, viser det sig, at de sidde med en Reservefond af 13 Mill. Kr., som er opsparet fra 1887 til Dato. I 1887 var den ikke en Gang 300,000 Kr. Men ikke nok dermed; disse Reservefonds ere opførte paa Passivside i Regnskabet, sideordnede med Aktiekapitalen. Det vil sige: Den modbalancerer et ganske tilsvarende Beløb paa Aktivside. I det Øjeblik man tager de Aktiver, det vil sige det, de selv opføre som Aktiver, og Reservefonden — der er rigeligt med Afskrivning ved Siden af —, og saa trækker de virkelige Gældsposter fra, vil man finde, at de arbejde med en Nettoformue paa 26 Mill. Kr., og den er opsparet i disse 20 Aar paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. nær. De stode med 570,000 Kr. som

Nettoformuemasse i 1887, og nu staa de med 26,180,000 Kr. De danske Sukkerfabrikker have arbejdet under saadanne Forhold, at de foruden de enorme Udbetalinger til Gager, Tantième og til Roedyrkerne have været i Stand til i disse Aar at opspare 25 Mill. Kr. godt og vel. Der er derfor ikke nogen som helst Grund for os til at se igennem Fingre med De danske Sukkerfabrikker.

Jeg vil med et Par Ord sige, hvad denne Opsamling af Kapital betyder. Hvis de i Stedet for at lægge hen til Fonden, som jeg har nævnt, havde udbetalt alt i Dividende, saa vilde de i det sidste Aar — jeg skal nævne det Aar, hvor de have været højest, 1905 — kunne have givet 70 pCt., det er ganske vist ekstraordinært, men i 1904 kunde de have givet 41 pCt. og i 1901 39 pCt. I alle de 20 Aar, jeg har nævnt, er der faktisk udbetalt i Renter 13 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., det svarer til 7 pCt. gennemsnitligt, og hvis de havde udbetalt alt, hvad der er lagt til Fonden, kunde de have udbetalt 39 Mill. Kr., d. v. s., de kunde have givet gennemsnitligt 20 pCt. Det vil atter sige, at man kan stoppe for de Danske Sukkerfabrikker i Dag og saa ville de i 60 Aar kunne give det samme Udbytte som i de sidste 20 Aar uden at optage noget af deres Grundkapital. Derfor er der ikke nogen som helst Grund til at tage særligt Hensyn til de Danske Sukkerfabrikker.

Saa er der den anden Side, Roedyrkerne. Der var det ærede Medlem lidt højt oppe. Han talte om 10,000 Arbejdere og Roedyrkere, der havde Fortjeneste derved. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem nærmest mindede mig om det lille Dyr, han selv var ved at tale om, Bien, og som han aabenbart mente fløj ud om Natten og stjal Sukker. (*Chr. Reventlow*: Jeg sagde ikke: om Natten!). Det ærede Medlem talte om, at ved Solnedgang, naar Mørket begyndte, kom der Aflejringer af Sukker paa Roernes Blade, og det var Aflejringer, som skulde gaa ned i Roerne, men inden de kom derned, havde Bierne været der og stjaalet det, og saa fik Sukkeret en Del mere Beskyttelse. Det ærede Medlem maa gaa ud fra, at Bierne trække om Natten, det tror jeg nu ikke. Jeg nævner det, fordi det egentlig forekommer mig, at det ærede Medlem selv var ude at flyve om Natten og selv famlede lidt i Mørke. Jeg kom med en Bemærkning, da jeg havde Ordet sidst, om, hvad det var for Folk, der vare Roedyrkere her i Landet, og jeg gjorde det med den bevidste